

Beboere i Valgkredsene og ved Folkethingsmanden for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Plesner) et fra 51 Beboere i Valgkredsene om en vedbarende nordisk Voldgiftstraktat. Disse Andragender ville blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Fiskeriet i Danmark.

Alberg: Efter at flere ærede Medlemmer i det sidst afholdte Møde have udtalt sig udførlig om det foreliggende Fiskerilovforslag, kan jeg indskrænke mig en Del, fordi forskellige Ting allerede ere komne frem, som jeg derfor ikke finder Anledning til at gjentage. Jeg kan i flere Henseender slutte mig til, hvad der er blevet udtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), med hvem jeg ogsaa tidligere i denne Sag i det Væsentlige har samstemmet, ligesom ogsaa til Dels med det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd). Dog kan jeg ikke fuldt erkjende Rigtigheden af den Paastand, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds fremsatte, at det væsentlig skulde være Høires Skyld, at der ikke er kommen Noget ud af denne Sag. Jeg vil indrømme, at i Samlingen 1880—81 vare Høires Medlemmer i Udvalget delte, de vare ikke alle enige om at slutte sig til Loven, men i den paafølgende Samling og derefter tror jeg ikke, at der i den Henseende kan rettes nogen Breddelser mod Høires Medlemmer, og det vilde maaste, selv om Høire havde været fuldstændig enig med det ærede Medlem i den første Samling, dog have været vanskeligt at faae Lovforslaget gennemført den Gang. Dette maa jo for saa vidt beklages, som det er en Sag af saa overordentlig stor Betydning, og som den har en særegen Interesse for en Næringsgren her i Landet, der trænger haardt til at ophjælpes. Det maa derfor paastjønnes, at den høitærede Minister nu er kommen frem med Lovforslaget igjen, og er kommen frem med det i en saadan Stikelse, at det, som det forekommer mig, dog giver Haab om, at der, naar man med god Villie fra alle Sider vil bestræbe sig derfor, kan komme noget virkelig Godt og Nyttigt ud deraf, selv om der er Et eller Andet deri, man ikke synes om. Jeg tror, at dette bliver paastjønnet, og ikke mindst af Fiskerne selv. Saa vidt vi har haft Sei-

lighed til at erfare Fiskernes Mening, er denne saaledes, at de ønske, at der finder en fornøstia Begrænsning Sted med Hensyn til al Brug af Redskaber som ogsaa med Hensyn til Tiden til at fiske, og paa forskjellige anden Maade. De have selv en Følelse af, at Fiskeriet er i Tilbagegang, og det begrundes af de stærkt opfiskende Redskaber, man nu har. Den Udvikling, Fiskeriredskaberne have faaet i de sidste Aar, gjør jo, at de ere langt bedre at fiske med, men ogsaa at de ere langt mere opfiskende, og paa den Maade er man saaledes nu meget mere i Stand til at udtømme de mindre Farvande, Fjorde og Indvige, end man tidligere har været. Derfor er Bestemmelsen om en Begrænsning i Brugen af de forskellige Redskaber, særlig Bestemmelsen om Massevidden for Garns Bedkommende og Sigenbe, for at ikke altfor megen Fiskeyngel skal blive opfisket og ødelagt. Dertil kommer ogsaa, og det er erkjendt af Fiskerne, at det er nødvendigt, at der i ethvert af vore indre Farvande er visse Pladser, hvor der er mere Ro i Vandet, og hvor Ynglen altsaa kan faae Lov til i Fred at udvikle sig. Det er det, som man i Limfjorden betegner under Navn af laasede Vand, og det er udenfor al Tvivl, at Fredningen af disse, navnlig lige overfor de stærkt opfiskende smaamaastede Aalevaad, har en meget væsentlig Betydning for Ynglens Udvikling. Jeg tror, at man med Hensyn til Bestemmelserne herom nok kunde være gaaet endnu videre og optaget enkelte andre Strækninger under samme Kategori uden Skade for den egentlige Fiskeridrift og i høi Grad til Fordel for Fiskeynglen. Det er jo bekjendt, at der med de smaamaastede Aalevaad paa sine Steder opfiskes Yngel i Millionvis, der bliver slæbt op paa Land og bliver saa godt som ingen Nytte til, naar udbtages, at den enkelt Gang anvendes til Svineføde. Denne Yngel bliver saaledes ødelagt, efter at den allerede er kommen saa vidt, at den bevæger sig selv omkring i Vandet, og det gjør ubødelig Skade for Fiskeriets Udvikling. Derfor tror jeg, at Bestemmelsen om Gjenindførelsen af de saakaldte laasede Vand er af særdeles stor Betydning for Fiskeriets fremtidige Bestaaen. Der er ganske vist en Slutningsbestemmelse i den Paragraf, der omhandler dette, nemlig § 29, der gaar ud paa fuldstændig at forbyde de omkringboende Fiskere at befare disse Vand uden med deres Garn i forseglet Tilstand, og det tror jeg vil blive i høi Grad generende for de Fiskere, der nu under de sidste Aars frie Udvikling have nedsat sig der, og jeg antager ogsaa, at Bestemmelsen